

Open Joodse Huizen Steenwijk, zondag 7 mei 2023, 14.00 uur en 15.00 uur **SCHOLESTRAAT 15 LEEGGEHAALD, MAAR VOORTGEZET**

In 1811 liet de Joodse slager, Isaac Marcus, zich bij de invoering van de burgerlijke stand inschrijven met zijn beroep als achternaam: Slager. Na hem volgden nog meerdere generaties slagers genaamd Slager. In dit pand aan de [Scholestraat 15](#) waren Izaäk Slager en zijn zoon Simon werkzaam, zij werkten in de slachterij naast het huis. Hun echtgenotes stonden in de winkel.

De familie Slager was een grote, hechte familie. Deze foto is genomen in 1916 toen [Izaäk Slager](#) en zijn vrouw Sara de Jong 25 jaar getrouwd waren. Sara zit middenin. Links van haar zien we Izaäk. Hun zoon Simon staat in de rechterbovenhoek. [Simon Slager](#) trouwde in 1930 met de slagersdochter Jeannette (Nettie) de Levie. Ze kregen drie kinderen: Sonja, Trees en Dineke.

het 25-jarig huwelijksfeest van Izaäk en Sara

Het leggen van Stolpersteine in de Rozenstraat

Kinderen bij de Stolpersteine in de Irisstraat

In juli 1942 moest Simon zich melden in het werkkamp voor Joodse mannen, [Kamp Conrad](#). Hij wist te ontsnappen. De kinderen waren al op onderduikadressen ondergebracht. Simon, Nettie en Izaäk vertrokken naar Amsterdam en vervolgens naar Den Haag. In maart 1943 kwam Izaäk terug naar zijn huis in Steenwijk.

Intussen hadden twee echtparen hun intrek in deze woning genomen. Op last van de bezetter werden [Jacob](#) en [Judith](#) Slager-Spier uit hun huis in de Rozenstraat gezet. Ook [Salomon](#) en [Henriëtte](#) de Lange-van Gelderen moesten uit hun huis in de Irisstraat. Op 9 april 1943 moesten dertien Joodse Steenwijkers, waaronder Izaäk, Jacob en Judith, Salomon en Henriëtte Steenwijk verlaten. Via Vught en Westerbork gingen ze naar Sobibor. Izaäk bleef ruim een jaar in Vught voor hij naar Westerbork moest.

In juli 1944 werden Simon en Nettie in Den Haag opgepakt. Ze zaten een maand in de strafgevangenis in Scheveningen. Vandaar moesten ze via Kamp Vught naar Westerbork. In een van de laatste treinen die uit Westerbork vertrok gingen ze op 3 september 1944 op transport. Izaäk zat in dezelfde trein. Hij is direct na aankomst in Auschwitz omgebracht. Izaäk Slager werd 81 jaar.

Nettie en Simon konden nog werken en gingen naar meerdere werkkampen. In januari 1945 bezweek Simon tijdens een transport in Zuidwest-Duitsland. Hij was pas 46. Nettie verrichtte in verschillende Frauenlager dwangarbeid. Ze stond letterlijk in het voorportaal van de gaskamer. 45 vrouwen onder wie Nettie werden doorgestuurd naar kamp [Liebau in Opper-Silizië](#). Dit kamp werd op 6 mei 1945 door de Russen bevrijd. Voor Nettie en haar kampvriendinnen begon een lange, moeilijke terugtocht. Via Praag kwam ze op 13 juni terug in de Scholestraat. Enkele dagen later werd ze herenigd met haar dochters. Nog geen maand later was de slagerij weer open.

Naast het stoepje waar Trees zat, toen ze in mei 1940 voor het eerst Duitse soldaten zag, liggen nu drie [Stolpersteine](#). Ook voor Nettie die de oorlog ternauwernood overleefde ligt hier een steen. Trees was met haar man en kinderen bij de steenlegging.

Nettie stierf in 1975. Zij werd op de [Joodse begraafplaats in Steenwijk](#) naast haar schoonmoeder Sara begraven op de plaats die was gereserveerd voor Izaäk. Voor de zerken van Sara en Nettie liggen stenen ter herinnering aan Izaäk en Simon.

Willem Boerma, de huidige bewoner van dit pand, vertelt over Nettie Slager en haar familie. Harma Prinsen vertelt over twee Joodse echtparen die hier gedwongen woonden.

De graven en de herdenkingsstenen op de Joodse Begraafplaats in Steenwijk